

มหาราชายศดกตัญญู

ในหลวง...นอกจากจะเป็นยอดพระมหากษัตริย์ของโลก...

เป็น THE KING OF KINGS แล้ว ในหลวงของเรา ยังเป็นกษัตริย์ยอดกตัญญู

มหาราชชาของดกตัญญู

ในหลวงของเรา... มหากษัตริย์ยอดกตัญญู

ลูก ๆ ทุกคน...ก็รู้กันแล้วว่า

ความหวังของแม่ ที่มีต่อลูก 3 หวังคือ

ยามแก่เฒ่า	หวังเจ้า	เผื่อรับใช้
ยามป่วยไข้	หวังเจ้า	เผื่อรักษา
เมื่อถึงยาม	ต้องตาย	วายชีวา
หวังลูกช่วย	ปิดตา	เมื่อสิ้นใจ

นถาชาจกตญญ

ที่นี่...มาดูตัวอย่างบ้าง..บุคคลที่เป็นยอดกตัญญู ที่ประทับใจอาจารย์มากที่สุด คือใคร ทราบไหม? คือคนในภาพนี้.. ในหลวงของเรา... ในหลวง...นอกจากจะเป็นยอดพระมหากษัตริย์ของโลก..เป็น THE KING OF KINGS แล้ว ในหลวงของเรา ยังเป็นกษัตริย์ยอดกตัญญูด้วย

“พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยในเรื่องแผนที่ และทรงสามารถใช้แผนที่ประกอบการทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจในเวลาเสด็จพระราชดำเนินในหัวเมืองต่าง ๆ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเจริญรอยตามพระยุคลบาท”

ความหวังของแม่...ทั้ง 3 หวัง ในหลวงปฏิบัติได้ครบถ้วน ... สมบูรณ์ เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด ให้แก่พวกเรา ในหลวงทำกับแม่ยังไง ? ตามอาจารย์มา...อาจารย์จะฉายภาพให้เห็น....

หวังที่ 1. ยามแก่เฒ่า..หวังเจ้า.. เฝ้ารับใช้... ใครเคยเห็นภาพที่... สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปในที่ต่าง ๆ แล้วมีในหลวง..ประคองเดินไปตลอดทาง... เคยเห็นไหม...? ใครเคยเห็น...กรุณายกมือให้ดูหน่อย...ขอบคุณ...เอามือลองตอนสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปไหนเนี่ย.. มีคนเยอะแยะ... มีทหาร...มีองครักษ์ ...มีพยาบาล.. ที่คอยประคองสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้ว แต่ในหลวงบอกว่า...

“ไม่ต้อง....คนนี่...เป็นแม่เรา...เราประคองเอง”

ตอนเล็ก ๆ แม่ประคองเรา ..สอนเราเดิน หัดให้เราเดิน... เพราะฉะนั้น..ตอนนี้แม่แก่แล้ว...เราต้องประคองแม่เดิน เพื่อเทิดพระคุณท่าน...ไม่ต้องอายใคร...

เป็นภาพที่...ประทับใจมาก... เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ท่านกตัญญูต่อแม่..ประคองแม่เดิน ประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จ ... สองข้างทาง ฝั่งนี้ 5,000 คน ฝั่งนั้น.....8,000 คน

ยกมือขึ้น...สาธุ แซ่ซ้อง..สรรเสริญ **“กษัตริย์ยอดกตัญญู...”** ในหลวง..เดินประคองแม่.. คนเห็นแล้ว... เขาประทับใจ ถ้าสรุป...เอามาทำปฏิทิน...เอาไปติดไว้ที่บ้าน เพื่อแสดงความเคารพ...กราบไหว้...

พระราชทานจากทูลเชิญ

ลองหันมาดูพวกเรา...ส่วนใหญ่ เวลาออกไปไหน แต่งตัวโก้...
 ลูกชาย..แต่งตัวโก้... ลูกสาว..แต่งตัวสวย... แต่เวลาเดิน...ไม่มี
 ใครประคองแม่...กลัวไม่โก้...กลัวไม่สวย ข้าราชการ...แต่ง
 เครื่องแบบเต็มยศ... ติดเหรียญตรา...เหรียญกล้าหาญ...เต็ม
 หน้าอก... แต่เวลาเดิน...ไม่กล้าประคองแม่...กลัวไม่สง่า... กลัว
 เสียศักดิ์ศรี... ประคองแม่.... เป็นเรื่องของ...คนใช้...
 หลายคน...ให้ประคองแม่.. ไม่กล้าทำ อาย...

เวลาทำดี.. ไม่กล้าทำ...อาย , เวลาทำชั่ว...กล้า....ไม่อาย...

ใครเห็นภาพนี้ที่ไหน...กรุณาซื้อใส่กรอบ... แล้วเอาไปแขวนไว้ที่บ้าน...เอาไว้สอนลูก
 เห็นภาพชัดเจนไหมครับ? เท่านั้น ...ยังน้อยไป...มาดูภาพที่ชัดเจนกว่านั้น...

หลังงานพระบรมศพสมเด็จพระเจ้า...เสร็จสิ้นลงแล้ว ราชเลขา..ของสมเด็จพระ
 ย่า... มาแถลงในที่ประชุม...ต่อหน้าสื่อมวลชน...ว่า... ก่อนสมเด็จพระชนม์
 ปีเศษ ตอนนั้นอายุ 93 ในหลวง...เสด็จจากวังสวนจิตร.. ไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวัน

พระราชชายาจากทัญญู

ไปทำไมครับ....? ไปกินข้าวกับแม่... ไปคุยกับแม่...ไปทำให้แม่...ชุ่มชื้น หัวใจ... พอเขาแกลงถึงตรงนี้ อาจารย์ตกตะลึง..

ไอ้โห!....ขนาดนี้เขี้ยวหรือในหลวงของเรา

เสด็จไปกินข้าวมือเย็นกับแม่... สัปดาห์ละกี่วัน...ทราบไหมครับ ? พวกเราทราบไหมครับ...สัปดาห์ละกี่วัน ? ... 5 วัน

มีใครบ้างครับ....? ที่อยู่คนละบ้านกับแม่ แล้วไปกินข้าวกับแม่ ...สัปดาห์ละ 5 วัน หายาก.....

ในหลวง มีโครงการเป็นร้อย...เป็นพันโครงการ... มีเวลาไปกินข้าวกับแม่..สัปดาห์ละ 5 วัน พวกเรา ซี 7 ซี 8 ซี 9 ร้อยเอก..พลตรี...อธิบดี..ปลัดกระทรวง ไม่เคยไปกินข้าวกับแม่...บอกว่า...งานยุ่ง

แม่บอกว่า... ให้พาไปกินข้าวหน่อย.. บอกว่า ไม่มีเวลา จะไปตีกอล์ฟ... ไม่มีเวลาพาแม่ไปกินข้าว... แต่มีเวลาไปตีกอล์ฟ...เห็นตัวเองหรือยัง ..?

พระราชชนกชนนี

พ่อแม่..พอแก่แล้ว ก็เหมือนไม้ใกล้ฝั่ง... ฝนตก...น้ำเซาะ..อีกไม่นานโค่น...
พอถึงวันนั้น...เราก็ไม่มีแม่ให้กราบแล้ว...

ในหลวงจึงตัดสินพระทัย... ไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ 5 วัน
เมื่อตอนที่สมเด็จพระยาอายุ...93

สัปดาห์หนึ่งมี 7 วัน ในหลวงไปกินข้าวกับแม่ 5 วัน อีก 2 วัน ไปไหน
ครับ? ดร.เขาว์ ณ ศิลวันต์...องคมนตรี บอกว่า....

ในหลวง...ถือศีล 8 วันพระ ...ถือศีล 8 นี่ยังง...? ต้องงดข้าวเย็น... เลย
ไม่ได้ไปหาแม่... วันนี้เพราะ ถือศีล อีกวันหนึ่งที่เหลือ... อาจจะกินข้าวกับพระราชินี..
กับคนใกล้ชิด แต่ 5 วัน...ให้แม่ เห็นภาพชัดแล้วใช่ไหม...?

ตอนนี้เราขยับเข้าไปใกล้ ๆ หน่อย ไปดูตอนกินข้าว... ทุกครั้ง...ที่ในหลวง
ไปหาสมเด็จพระย่า... ในหลวงต้องเข้าไปกราบ ที่ตัก... แล้วสมเด็จพระย่า...ก็จะดิงตัว
ในหลวง... เข้ามากอด..กอดเสร็จก็หอมแก้ม...

ใครเคยเห็นภาพสมเด็จพระเจ้า...หอมแก้มในหลวงบ้าง...? ภาพนี้...ถ้าใคร
มี...ต้องเอาไปใส่กรอบ เป็นภาพความรักของแม่...ที่มีต่อลูก..อย่างยอดเยี่ยม

ตอนสมเด็จพระเจ้า...หอมแก้มในหลวง...อาจารย์คิดว่า แก้มในหลวง...คงไม่
หอมเท่าไร ..เพราะไม่ได้ใส่น้ำหอม แต่ทำไม... สมเด็จพระเจ้าหอมแล้ว...ชื่นใจ... เพราะ
ท่านได้กลิ่นหอม... จากหัวใจในหลวง หอมกลิ่นกตัญญู

ไม่นึกเลยว่า...ลูกคนนี้ จะกตัญญูขนาดนี้ จะรักแม่ขนาดนี้

ตัวแม่เองคือ สมเด็จพระเจ้า...ไม่ได้เป็นเชื้อพระวงศ์ เป็นคนธรรมดา...สามัญ
ชน...เป็นเด็กหญิงสังวาลย์

เกิดหลังวัดอนงค์...เหมือนเด็กหญิงทั่วไป... เหมือนพวกเราทุกคนในที่นี่
ในหลวงหนะ... เกิดมา เป็นพระองค์เจ้า เป็นลูกเจ้าฟ้า ปัจจุบันเป็นกษัตริย์...เป็น
พระเจ้าแผ่นดินอยู่เหนือหัว

พระราชชนกชนนี

แต่ในหลวง..ที่เป็นพระเจ้าแผ่นดิน.... ก้มลงกราบ..คนธรรมดา..ที่เป็นแม่

หัวใจลูก...ที่เคารพแม่... กตัญญูกับแม่อย่างนี้ หาไม่ได้ อีกแล้ว... คนบางคน... พอเป็นใหญ่เป็นโต ไม่กล้าไหว้แม่... เพราะแม่มาจากเบื้องต่ำ... เป็นขาวนา...เป็นลูกจ้าง... ไม่เคารพแม่...ดูถูกแม่.....

แต่...ในหลวง เทิดแม่ไว้เหนือหัว... นี่แหละครับความหอม

นี่คือเหตุที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ... หอมแก้มในหลวงทุกครั้ง... ท่านหอมความดี...หอมคุณธรรม...หอมกตัญญู...ของในหลวง หอมแก้มเสร็จแล้ว...ก็ร่วมโต๊ะเสวย...ตอนกินข้าวนี้... ปกติ...แค่เห็นลูกมาเยี่ยม...ก็ชื่นใจแล้ว...

นี่ลูกมากินข้าวด้วย...โอ้ย...ยิ่งปลื้มใจ

แม่ทั้งหลาย..ลองคิดดูซิ... อะไรอร่อย ๆ ในหลวงจะตักใส่ช้อนแม่... อันนี้อร่อย...แม่ลองทาน... รู้ว่าแม่ชอบทานผัก... หยิบผักมาม้วน ๆ ใส่ช้อนแม่... เอ้าแม่...แม่ทานซะ...ของที่แม่ชอบ แทนที่จะกินแค่ 3 คำ 4 คำ ก็เจริญอาหาร...กินได้เยอะ เพราะมีความสุข ที่ได้กินข้าวกับลูก มีความสุขที่ลูกดูแล...เอาใจใส่...

กินข้าวเสร็จแล้ว...ก็มานั่งคุยกับแม่...ในหลวงตำรัสกับแม่ว่าไง...ทราบไหม...?

พระราชชายาจากทัญญู

ตอนในหลวงเล็ก ๆ... แม่
เคยสอนอะไรที่สำคัญ... **“อยาก
ฟังแม่สอนอีก”** เป็นยังไงบ้าง...?
เป็นกษัตริย์... ปกครองประเทศ...
อยากฟังแม่สอนอีก...

พวกเรา เป็นยังไง...?
เราคิดว่า...เรารู้มาก...เราเรียนสูง...
เรามีปริญญา...แม่จบ ป.4

เวลาแม่สอน....ตะคอก

แม่ ตวาดแม่ กระตืบเท้าใส่แม่ เบื่อจากตายอยู่แล้ว...รำคาญ.... พุดจาซำซำ... เมื่อ
โหระจะหยุดพูดซะที... เราเหยียบย่ำ หัวใจแม่.....

พอสมเด็จพระยา... ในหลวงจะเอากระดาดมาจด... มีอยู่เรื่องหนึ่ง...ที่จำ
ได้แม่น.. สมเด็จพระยา...เล่าว่า ตอนเรียนหนังสือที่Swiss ในหลวงยังเล็กอยู่...เข้า
มาบอกว่า..อยากได้รถจักรยาน เพื่อน ๆ เขามีจักรยานกัน

แม่บอกว่า... **“ลูกอยากได้จักรยาน... ลูกก็เก็บสตางค์...ที่แม่ให้ไปกินที่
โรงเรียนไว้ซิ”** ...เก็บมาหยอดกระปุก..วันละเหรียญ...สองเหรียญ พอได้มาก
พอ...ก็เอาไปซื้อจักรยาน...

นี่คือสิ่งที่แม่สอน... แม่สอนอะไร..ทราบไหมครับ...?

ถ้าเป็นพ่อแม่บางคน... พอลูกขอ...รีบกดปุ่ม ATM ให้เลย ประเคนให้เลย..ลูกก็ ฟุ้งเฟ้อ...ฟุ้งเฟ้อ... เหลิง...และหลงตัวเอง พอโตขึ้น...ขับรถเบนซ์ชนตำรวจ...ก็ได้... ยิ่งตำรวจ...ยังได้..เพราะหลงตัวเอง..พ่อตนใหญ่ เห็นไหม.....? ตามใจเทิดทูน จนเสียคน...

แต่สมเด็จย่านี้...เป็นยอดคุณแม่.. สร้างคุณธรรมให้แก่ลูก.. ลูกอยากได้..ลูกต้องเก็บสตางค์ที่แม่ให้...ไปหย่อนกระปุก...

แม่สอน 2 เรื่อง คือ...ให้ประหยัด....ให้ยืนอยู่บนขาของตัวเอง

“ความประหยัด...เป็นสมบัติของเศรษฐี” ใครสอนลูกให้ประหยัดได้..คนนั้นกำลังมอบความเป็นเศรษฐีให้แก่ลูก

พอถึงวันปีใหม่..สมเด็จย่าก็บอกว่า... **“ปีใหม่แล้ว...เราไปซื้อจักรยานกัน..”** “เฮ้อ...แะกระปุก..ดูซิว่ามีเงินเท่าไร...?” เสร็จแล้ว... สมเด็จย่าก็แถมให้... ส่วนที่แถมนะ...มากกว่าเงินที่มีในกระปุกอีก...

มีเมตตา...ให้เงินลูก... ให้...ไม่ได้ให้เปล่า...สอนลูกด้วย...สอนให้ประหยัด สอนว่า...อยากได้อะไร...ต้องเริ่มจากตัวเรา... คำสอนนั้น...ติดตัวในหลวงมาจนทุกวันนี้....

มหาราชชาของกองทัพไทย

เขาบอกว่า...ในสวนจิตรเนีย... คนที่ประหยัดที่สุด...คือ...ในหลวง...
ประหยัดที่สุด...ทั้งน้ำ...ทั้งไฟ... เรื่องฟุ้งเฟ้อ...ฟุ้งเฟ้อ...ไม่มี... เป็นอันว่า...ภาพนี้...
ชัดเจน..

หวังที่ 2. ยามป่วยไข้...หวังเจ้า..เฝ้ารักษา ดูว่าในหลวง ทำกับแม่ ยัง
ไ้...? สมเด็จพระเจ้า...ประจวบ อยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช..ในหลวงไปเยี่ยม..ตอนไหนครับ..?
ไปเยี่ยมตอน ตี 1 ตี 2 ตี 4 เศษ ๆ...จึงเสด็จกลับ... ไปเฝ้าแม่วันละ
หลายชั่วโมง...

แม่...พอเห็นลูกมาเยี่ยม..ก็หายป่วยไปครึ่งหนึ่งแล้ว..

ทีมแพทย์ ที่รักษาสมเด็จพระเจ้า... เห็นในหลวงมาเยี่ยม มาประทับ ก็ต้องพิศ...
ตามไปด้วย ต้องปรึกษาหารือกันตลอดว่า...จะให้ยายังไ้...จะเปลี่ยนยาไหม..? จะ
ปรับปรุงการรักษายังไ้...ให้ดีขึ้น... ทำให้สมเด็จพระเจ้า...ได้รับการดูแลที่ดีขึ้น... เห็น
ภาพไหม...?

กลางคืน.... ในหลวงไปอยู่กับสมเด็จพระเจ้า... คืนละหลายชั่วโมง..ไปให้ความ
อบอุ่นทุกคืน

ลองหันมาดูตัวเราเองซิ... ตอนพ่อแม่ป่วย..โผล่หน้าเข้าไปดูหน่อยนึ่ง ถาม
ว่า...ตอนนี้...อาการเป็นยังไ้...?

มหาราชจากทัญญู

พอมแม่...ยังไม่ทันตอบเลย ฉันมีธุระ งานยุ่ง ต้องไปแล้ว.... โผล่หน้าไปให้
เห็น... พอแค่เป็นมารยาท... แล้วก็กลับ... เราไม่ได้ไปเพราะความกตัญญู... เราไม่
ได้ไปเพื่อทดแทนพระคุณท่าน.....น่าอายไหม...?

ในหลวง...เสด็จไปประทับกับแม่... ตอนแม่ป่วย....ไปทุกวัน... ไปให้ความ
อบอุ่น... ประทับอยู่วันละหลายชั่วโมง...นี่คือ...สิ่งที่ในหลวงทำ

คราวหนึ่ง...ในหลวงป่วย... สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ...ก็ป่วย... ไปอยู่ศิริราช..ด้วยกัน...อยู่
คนละมุมตึก... ตอนเช้า...ในหลวงเปิดประตู...แอ็ด.....ออกมา... พยาบาลกำลังขึ้น
รถสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ ...ออกมารับลมผ่านหน้าต่างพอดี

ในหลวง..พอมแม่.. รีบออกจากห้อง..มาแย่งพยาบาลขึ้นรถ มหาตเล็ก
...กราบทูลว่า ไม่เป็นไร.. ไม่ต้องขึ้น มีพยาบาลขึ้นให้อยู่แล้ว **ในหลวงมีรับสั่ง
ว่า.....แม่ของเรา.... ทำไมต้องให้คนอื่นขึ้น.... เราขึ้นเองได้...**

นี่ขนาดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน...เป็นกษัตริย์...ยังมาเดินขึ้นรถให้แม่ ยัง
มาป้อนข้าว...ป้อนน้ำให้แม่...ป้อนยาให้แม่ให้ความอบอุ่นแก่แม่....เลี้ยงหัวใจแม่...
ยอดเยี่ยมจริง ๆ.. เห็นภาพนี้แล้ว.....ซาบซึ้ง.....

มาตามดูต่อ.....

พระราชชายาจากัดัญญ

หวังที่ 3. เมื่อถึงยาม...ต้องตาย...วายชีวา... หวังลูกช่วย..ปิดตา...เมื่อ
สิ้นใจ... วันนั้น... ในหลวง..เฝ้าสมเด็จพระย่า อยู่จนถึงตี 4 ตี 5 เฝ้าแม่อยู่ทั้งคืน... จับ
มือแม่..กอดแม่...ปรนนิบัติแม่...จนกระทั่ง.. “แม่หลับ...” จึงเสด็จกลับ...

พอไปถึงวัง... เขาโทรศัพท์มาแจ้งว่า...สมเด็จพระย่าสิ้นพระชนม์...
ในหลวง..รีบเสด็จกลับไป..ศิริราช... เห็นสมเด็จพระย่า..นอนหลับตาอยู่บนเตียง.. ในหลวง
ทำยังไงครับ.....?

ในหลวงตรงเข้าไป....คุกเข่า.... กราบลงที่หน้าอกแม่....พระ
พักตร์ในหลวง...ตรงกับหัวใจแม่... “ขอหอมหัวใจแม่...เป็นครั้งสุดท้าย.....” ชบหน้านี้....อยู่นาน... แล้วค่อย ๆ...เงยพระพักตร์ขึ้น.... น้ำ
พระเนตรไหลนอง.....

ต่อไปนี้....จะไม่มีแม่ให้หอมอีกแล้ว.... เอามือ...กุมมือแม่ไว้ มือนี้...ที่
ไกวเปลนี้แหละ ที่ปั้นลูก...จนได้เป็น กษัตริย์... เป็นที่รักของคนทั้งบ้านทั้งเมือง...
ชีวิตลูก...แม่ปั้น...

มองเห็นหรีว...ปักอยู่ที่ผมแม่.... ในหลวงจับหรีว...ค่อย ๆ หวีผมให้แม่...
หรีว...หรีว...หรีว.... หรีว...ให้แม่สวยที่สุด.... แต่งตัวให้แม่...ให้แม่สวยที่สุด... ในวัน
สุดท้ายของแม่....

เป็นภาพที่ประทับใจอาจารย์ที่สุด....เป็นสุดยอดของลูกกตัญญู...
หาที่เปรียบไม่ได้อีกแล้ว....

กษัตริย์...ยอดกตัญญู

ขอพระองค์จงทรงพระเจริญ

มหาราชายอดกตัญญู

รายนามผู้ร่วมจัดพิมพ์หนังสือธรรมทาน
“มหาราชายอดกตัญญู” (พิมพ์ครั้งที่ 2) จำนวน 20,999 เล่ม

ลำดับ	รายนาม	จำนวนเงิน (บาท)
1	หลวงปู่จันทรา อนาคตราณี	(ประธาน)
2	พระครูปลัดศรคุณ (หลวงพ่อดุฑท่าน)	(ประธาน)
3		(ประธาน)
4	ธนพลเกลี้ยง อ.กุ่มกาวปี จ.อุดรธานี	10,000
5	คุณธราพงศ์ ลิ้มสุทธิวันภูมิ	8,000
6	ไศยวดีจัน อ.กุ่มกาวปี จ.อุดรธานี	5,000
7	ดร.สนอง วรอุไร	5,000
8	ทพญ.อัจนรา กลิ่นสุวรรณ	5,000
9	คุณปรีชา ศิริชุมพันธ์	4,000
10	นางนฤมล - ดช.ธนบูรณ์ จิตรยังยืน	4,000
11	ร้านธรรมภักดิ์ กรุงเทพฯ	2,000
12	คุณชัยสิทธิ์ - ธรรวรรณ เอกสิทธิ์พงษ์	2,000
13	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เด็กอุ่งใช้ กรุงเทพ	2,000
14	คุณอรณันท์ - คุณอินทิรา เล็กอุทัย	2,000
15	ร้านคลังยาเภสัช ถนนจันทร์ กรุงเทพ	2,000
16	คุณแม่แจ่ม ศรีโสตาพล และครอบครัว	1,000
17	ห้างยูเนี่ยนเจริญ กรุงเทพฯ	1,000
18	คุณศิริระเศรษฐ์ - คุณนฤมล เอื้อพรหม	1,000
19	คุณนภาพร ต้นาสว่างกุล	1,000
20	คุณนิรมล ต้นาสว่างกุล	1,000
21	คุณยงค์ศักดิ์ ต้นาสว่างกุล	1,000
22	ร้านกวางหยูฮอง อุดรธานี	1,000
23	ร้านบุญดี อุดรธานี	1,000
24	ร้านพรประมณ อุดรธานี	1,000
25	ห้างทองบุญทวี อุดรธานี	1,000
26	ร้านตั้งคิมจวัน อุดรธานี	1,000
27	คุณเกษม - คุณเลิศมณี หุ่นธานี	1,000
28	ห้างทองจีนแข่งเฮง อุดรธานี	500
29	อ.จินดา มาสมบูรณ์	500
30	ร้านอำนวยการ อ.หนองหาน อุดรธานี	500
31	นายแขก สิงห์ลี	500
32	คุณกฤติยา ศักดิ์บุรณาเพชร	300
33	คุณนรินทร์ - วีระภา เศวตประวิษฐกุล	70,000
34	คุณชวิน-คุณมะลิวันย์-ด.ช.สิริพงศ์-ด.ช.ชานน-ด.ญ.กิตติกา ยงยุทธ	60,000
35	บ้านธรรมของพระพุทธะ	4,700

พ่อแก่-แม่เฒ่า

พ่อแม่ก็แก่เฒ่า	จำจากเจ้าไม่อยู่นาน
จะพบจะพ้องพาน	เพียงเสี้ยววารของคืนวัน
ใจจริงไม่ยากจาก	เพราะยังอยากเห็นลูกหลาน
แต่ซีพมิทนทาน	ย่อมร้าวรานสลายไป
ขอเถิดถ้าสงสาร	อย่ากล่าวขานให้เข้าใจ
คนแก่ชะแรวัย	คิดเพลอไพลเป็นแน่นอน
ไม่รักก็ไม่ว่า	เพียงเมตตาช่วยอาทร
ให้กินและให้นอน	คลายทุกข์ผ่อนพอสุขใจ
เมื่อยามเจ้าโกรธขี้	ให้นึกถึงเมื่อเยาว์วัย
ร้องไห้ยามป่วยไข้	ได้ใครเล่าเฝ้าปลอบโยน
เฝ้าเลี้ยงจนโตใหญ่	แม้เหนื่อยกายก็ยอมทน
หวังเพียงจะได้ยล	เติบโตจนสง่างาม
ขอโทษถ้าทำผิด	ขอให้คิดทุกทุกยาม
ใจแท้มีแต่ความ	หวังติดตามช่วยอวยชัย
ต้นไม้ที่ใกล้ฝั่ง	มีหรือหวังอยู่นานได้
วันหนึ่งคงล้มไป	ทิ้งฝั่งไว้ให้วังเวง.....